

stemme for et saadant Ændringsforslag, derfor stiller jeg det ikke; hvis jeg vilde stemme for et saadant Ændringsforslag, vilde jeg stille det selv, men jeg staar aldeles ikke paa det Standpunkt, jeg staar ganske udenfor dette. Men jeg siger til „de 26“, at hvis de ville have deres Opfattelse gennemført, maa de stille et saadant Ændringsforslag; stille de det ikke, have de selv svigtet deres Opfattelse, de kunne ikke gøre sig Forventning om, at den skal blive gennemført, naar de ikke selv gøre dette Skridt for dens Gennemførelse. De vide jo, at Generalstaben, de sagkyndige have skrevet om et Fort af den Beskaffenhed som det, den højtærede Forsvarsminister siger her skal gennemføres, at hvis man laver det saaledes, kunne Anlægene erobres, og saa kunne Haubitserne benyttes til at bekaste de indenfor deres Rækkevidde — ca. 10 km — liggende Dele af Hovedstaden samt af Befæstningsanlægene, hvilket særligt kan blive ødelæggende for de paa-gældende aabne og udstrakte Søbefæstningsanlæg. Det vide de Herrer, at saadan vil Virkningen være af at bygge dette nordre Fløjfort, saaledes som de sige, at de ville have det bygget. De kunne ikke skyde sig ind under Naivetet paa dette Punkt, dersom de ikke stille et Ændringsforslag, gennem hvilket de sørge for at faa fastslaaet deres Standpunkt og faa at vide, hvem der vil være med til en saadan Ordning og hvem ikke. Men jeg har ikke noget imod, at de Herrer blive snydte og narrede en Gang til, naar de selv ville det. Og de blive det denne Gang med aabne Øjne, thi de have faaet Sagens sande Sammenhæng at vide.

Saa vil jeg gerne spille lidt Sorteper med det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) og det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen). De ærede Medlemmer vilde saa forfærdelig gerne lade Sorteper gaa videre, især det ærede Medlem fra Frederiksberg, thi det ærede Medlem fra Kerteminde siger jo ganske frejdigt, at han har egentlig ikke noget imod at blive siddende med ham. Men det ærede Medlem fra Frederiksberg vilde meget gerne af med ethvert Makkerskab med den højtærede Forsvarsminister, og det er jo ikke saa underligt, at man, naar man selv sidder i Mudder til op over Ørene, med de sidste Bevægelser, man kan gøre, prøver at sprælle saadan, at Mudderet ogsaa kan sprøjte op paa os andre. Commune naufragium dulce — naar man selv skal i Hullet, er det rart at

tænke paa, at der er andre, som komme med. (*Afbrydelse*). Ja, jeg oversætter det jo altid for de ærede Medlemmer.

Der blev altsaa sagt om os Radikale, at vi vilde gerne have dannet Ministerium sammen med „de 27“, og der underskydes, at vi vilde endogsaa have gjort det sammen med Hr. J. C. Christensen. Maa jeg derom sige, at det forholder sig paa følgende Maade: Da den nuværende Finansminister havde indgivet sit Ministeriums Demission, blev vi Formænd for de forskellige Partier her i Rigsdagen interviewede af „Nationaltidende“ en Lørdag Aften — det maa vist have været en Lørdag, Ministeriet indgav sin Demission. Lørdag Aften kom der saa en Interviewer fra „Nationaltidende“ til de forskellige Partiformænd, som opholdt sig her i Byen. Dagen efter, vistnok den 1. August — jeg tror, det var den sidste Juli, Ministeriet indgav sin Demission —, var der saa et Møde i Holbæk, og ved at læse „Nationaltidende“ Søndag Morgen, var en Del af det radikale Venstres Rigsdagsmænd blevne klare over, at der var fremsat i disse Interviews, ikke fra nogen radikal Venstremand og ikke fra mig, men fra en af de interviewede Politikere en Udtalelse, som kunde forstås eller snarere misforstås, saaledes at man fra andre oppositionelle Partiers Side vilde være villig til at danne et Ministerium sammen med „de 27“, endogsaa saaledes at J. C. Christensen sad deri. For at der ikke paa dette Punkt skulde være nogen som helst Misforståelse, holdtes der en Raadslagning, og det blev bestemt, at endnu samme Dag skulde det paa et offentligt Møde i Holbæk fra vor Side siges, at vi fandt det utænkeligt, at den nuværende Forsvarsminister overhovedet kunde faa Plads i et Ministerium, inden han fuldt ud havde rensat sig for sit Forhold til Alberti. Dette blev udtalt samme Dag. Det kunde ikke ske hurtigere og mere prompte, og derfor er dette Forhold ganske klart. Mandagen den 2. August om Aftenen havde det radikale Venstres Rigsdagsmænd en Sammenkomst med vort Partis Redaktører og Forretningsudvalg, som vi havde sammenkaldt for at drøfte den Situation, der var opstaaet ved Ministeriets Demission, og her forelagde vi Rigsdagsmænd for vore Redaktører og vor Organisations Forretningsudvalg vor Opfattelse af Situationen, som i Overensstemmelse med, hvad der var udtalt i Holbæk, gik ud paa, at vi under ingen Omstændigheder kunde støtte nogen Bestræbelse, ved hvilken den nu-